

26. august 2014

EM 2014/29

I henhold til § 36 fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan man kan forbedre planlægningen af fremtiden for de børn der anbringes uden for hjemmet.

(Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut)

Begrundelse:

I disse år er planlægningen af fremtiden for børn, der er anbragt uden for hjemmet for alle anbringelsessteder ikke optimal. Derfor mener jeg, at Inatsisartut skal støtte op om, at Naalakkersuisut skal sørge for, at indsatsen over for dem bliver bedre.

Derfor er dette også med i mine begrundelser for forslag til forespørgselsdebat:

Indsatsen over for de dårligt fungerende familier starter alt for sent, hvilket medfører for store omkostninger for samfundet, hvorfor nogle af disse bliver flyttet til Danmark, da vi herhjemme ikke har ressourcer, til at yde dem hjælp.

Ligeledes har jeg bemærket, at de økonomiske kår for selvstændige døgninstitutioner samt plejeforældre er forskellige, hvorfor det med at have et plejebarn for plejeforældre bliver for omkostningstungt. Plejefamilier får udbetalt 4.000 kr. om måneden for et plejebarn, mens selvstændige døgninstitutioner får udbetalt op til 80.000 kr. om måneden.

Hvis vi her i landet skal nedbringe omkostninger for de børn, der anbringes uden for hjemmet og opnå at den for børnene bedste løsning, ved at børnene bliver hos deres forældre, så må indsatsen overfor forældrene løftes til det bedst mulige niveau.

Som det er alle bekendt, så er arbejdsløshedsniveauet nu blevet for høj, hvilket gør, at nogle forældre har svært ved at være rollemodeller for deres børn. Her spiller outsourcing af arbejdspladser ud af landet også en afgørende rolle, som vi ikke gør noget for at modvirke, hvilket medvirker stærkt til at forældrenes mulighed for at forsørge deres børn bliver ret så begrænset.

Vi har igennem længere tid i Familie- og Sundhedsudvalget drøftet svaghederne ved den indsats, der gøres over for de børn, der er anbragt uden for hjemmet. Vi har besøgt anbringelsesstederne og har haft flere møder med MIO, for at få indblik i deres sager, som har vist, at når forældrenes kår er ringe, så kan det resultere i, at børnenes kår bliver så meget ringere, som nogen gange resulterer i, at børnene må anbringes uden for hjemmet. Hvis vi skal ud af disse uvaner og forbedre indsatsen over for børn, så må planlægningen af indsatsen øges markant.

Jeg mener, at det nu er stærkt påtrængende, at myndighederne gør en håndgribelig indsats for at finde løsninger, idet børnene er morgendagens ledere af dette land, hvorfor vi i Inatsisartut har ansvaret for, at sikre dem trygge kår.